

har dog været Medlem af Udvalget. Jeg beder de ærede Medlemmer om at belægge deres Paa-stande med Beviser. Paastandene blive ikke sande, fordi de atter og atter gjentages. Vi have jo før hørt de ærede Medlemmer paaftaa, at Noget skulde være saa frygteligt, nemlig det, der foregik efter 2den Behandling af Finantsloven; men den ærede Ordfører (Holstein) paaviste, at Alt var foregaaet paa regelmæssig Vis, og at det var foregaaet afkurat paa samme Maade tidligere; men den Gang var det ærede Medlem fra Rolding (Berg) rigtig nok Fører, — det er Forskjellen. Men hvad der var Ret for ham, kan vel ikke være Ret for os Andre. Jeg slutter med at gjentage, at fordi det ærede Medlem fra Slagelse (Lauber) siger, at det er saa, og at det er ubestrideligt, derfor er det ikke ubestrideligt; jeg slaar fast, at de Herrer ere blevne Beviset skyldige for deres Paa-stande, og jeg tilbagenviser dem derfor med Indignation.

Berg: Jeg veed ikke, om den ærede Formand tillader, at man fører dette Bevis efter det Referat, der er givet i Bladene om denne Sag. Hvis det er tilladt, skal jeg henvise det ærede Medlem til, at da Finantsloven var vedtagen her ved 2den Behandling, blev der nedsat et privat Udvalg af 9 Medlemmer, som bleve forstærkede med 2 Medlemmer til 11 af Landstinget, som, efter hvad der uimodfagt er berettiget, forhandlede med Folkethingsmedlemmerne, deriblandt med dem af den gamle Opposition, som vare villige til at forhandle, hvorefter Forhandlingen forfattedes i et Underudvalg her af Medlemmer i og udenfor Finantsudvalget, og de vedtog da de Indstillinger, som Thinget sluttede sig til; og hvad enten disse Indstillinger og de gennem de nævnte Overveielser fremkomne Ønsker falde sammen eller ikke, er det i alt Fald indlysende, at sidtnævnte have havt væsentlig Indflydelse paa den Skikkelse, Finantsloven har faaet. Derom er der ikke Skjgge af Tvivl lige saa lidt som om, at denne Fremgangsmaade er af ganske usædvanlig Bessaffenhed. Deraf følger ogsaa, at vi brugte, saa vidt jeg serindrer, 3 Uger mellem 2den og 3die Behandling af Finantsloven, inden vi fik Sagen for her. Vilde Folkethingets Finantsudvalg have fulgt, hvad der er Sædvane, havde det gjort sine Indstillinger, anmodet Ministeriet om at gjøre sine, og Folkethinget havde da taget sine Beslutninger ligesom i 1877, som der var Tale om. Jeg nævner her blot Udtalelser i en enkelt Retning efter de Referater, der ere fremkomne uimodfagte i de Herreris Aviser, som have behandlet dette Spørgsmaal og staa Underhandlingerne nær. Jeg kunde jo anføre flere Data; men selv Uttringer under Landstingets første Behandling, dels saa vidt jeg erindrer fra Ministeren, dels fra Medlemmer vise noksom, at denne Forklaring stemmer med Virkeligheden.

Ordføreren (Wojfen): Det ærede Medlem har givet et Referat af, hvad der er passeret, et Referat, som gaar ud paa, at der forud for Finantslovens 3die Behandling har fundet Forhandlinger Sted mellem et af Landstinget nedsat Udvalg og Folkethingets Mindretal og de Medlemmer af den gamle Opposition, som vare villige til at forhandle. Han talte fremdeles om Beretninger, som skulde ligge for eller vare uimodfagte fra Bedkommende. Dette har i allerhøjeste Grad forundret mig. Jeg vil rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem, om han ikke veed, at denne Beretning ikke er rigtig. Det ærede Medlem har været i Udvalget og har faaet Underretning om, hvad der er passeret; han har hørt fremstille her i Salen, hvorledes det er gaaet til. Han har endvidere, naar han refererer sig til Bladene, kunnet læse et fuldstændigt Dementi af den af ham omtalte Beretning, hvilket gif ud paa, at den ikke havde Noget som helst paa sig. Jeg benytter derfor Leiligheden til atter at benegte Rigtigheden af denne Fremstilling. Der har ikke fra vor Side fundet nogen som helst Forhandling Sted af den Bessaffenhed, som det ærede Medlem figter til. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem ønsker denne Erklæring tydeligere? Jeg fik endelig fra det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lauber) en Forklaring af, hvorledes dette Udvalgs-Mindretals Betænkning er at forstaa, og nu gaar det egentlig først op for mig, at det Hele beror paa en Misforstaaelse. Det ærede Medlem gif nemlig ud fra, at, fordi Tillægsbevillingsloven har til Titel: Forslag til Lov om Tillægsbevilling fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878, skulde dens Indhold gjælde for det Tidrum, der saaledes staa betegnet. Dette er en Misforstaaelse af det ærede Medlem. Jeg skal minde ham om, at den midlertidige Finantslov af 8de November ogsaa giver en midlertidig Finantslov for 1877—78. Det er en Betegnelse af Finantsaaret, saa at man kan vælge, som man vil, enten „1877—78“ eller — som paa Tillægsbevillingsloven — „fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878“. Forskjellen angaar kun Lovens Navn og Titel, men Loven omfatter ikke den Tid, for hvilken paa-gjældende Bevilling kommer til at gjælde. Bevilges den foreliggende Lov som Tillæg til den midlertidige Finantslov, der traadte i Kraft den 8de November, kan Tillægsbevillingen selvfølgelig heller ikke faae andet Omraade. Hvis det ærede Medlem kan blive tilfredsstillet ved, at det kaldes ligesom i den anden Lov Finantsaaret 1877—78 i Stedet for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878, er der vist Intet til Hindrer for at foretage denne Rettelse i Titlen; men det undrer mig, at det ærede Medlem har villet støde an mod en saadan Misforstaaelse af Navnet paa en Lov, naar han dog maa billige selve Lovens Indhold.